

kere end i andre Egne. Jeg vil altsaa meget anbefale, at ogsaa Fyn faar sin egen Station.

Dernæst skal jeg omtale en anden lille Post, en ny Bevilling af 500 Kr. til Diakonhjemmet i Nyborg. Dette Hjem er oprettet ved privat Initiativ, og jeg tror, at det har en meget god Gerning at gøre. Foruden at tage sig af Uddannelsen af Diakoner har det, som det ogsaa staar i Anmærkningerne, tillige epileptiske Drengene i Hjemmet, for at Sygeplejen virkelig kan blive gennemført i Praxis. Da dette jo ikke koster saa ganske lidt, forekommer det mig, at en saadan Bevilling af 500 Kr. ikke kan siges at være for høj til Fremme af de paagældende Formaal, og jeg vil meget anbefale denne Bevilling. — Samtidig vil jeg henstille til den højtærede Kultusminister, om han ikke vil paavirke sin Kollega, Indenrigsministeren, til at søge en Revision af en enkelt Bestemmelse i Fattigloven, § 61, der jo er en Hindring for, at man kan give Understøttelse til saadanne Diakonhjem. Fattiglovens § 61 lyder saaledes: „De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold og Forsørgelse af blinde, døvstumme, Idioter og sindssyge, betragtes, for saa vidt de paagældende ere anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter, ikke som Fattighjælp.“ Nu har man jo, den Gang Fattigloven blev vedtagen, ikke tænkt paa Epileptikere, og jeg tror, at der er god Grund til at foretage den Ændring i Loven, at ogsaa de bleve tagne med her. Hvis det skete, vilde et Hjem som dette kunne faa en Understøttelse, og jeg føler mig overtydet om, at det vilde være til fuld Tilfredshed for alle Parter.

Endnu har jeg en Henstilling til den meget ærede Finansminister. Man har, som bekendt, i Fjor og ligeledes i Aar trindt omkring i Landbruget været ikke saa lidt gnaven over, at man fremdeles skulde vedblive at svare en Told af Melassefoder. Som bekendt, var der et Andragende fremme derom i Fjor ogsaa her i dette Ting; det blev henvist til et Udvalg, men blev ikke behandlet videre. Spørgsmaalet har imidlertid i Aar paa ny været fremme ved de jyske Landboforeningers Delegeretmøde, og det blev enstemmig vedtaget at indgaa med et Andragende om at faa denne Told afskaffet. Der forbruges ikke saa lidt Melasse til Kreaturfoder, og man formener, at der ikke vil være nogen væsentlig Hindring for, at man med Hensyn til denne Artikel fik indført en lignende

Ordning som med Hensyn til Salt og andre beslægtede Artikler. Den Betragtning, der fra enkelte Sider er gjort gældende, at det vilde være et for stort Indgreb i Beskyttelsen af det danske Sukker, tror jeg ikke har meget paa sig. Jeg vil meget anbefale den højtærede Finansminister at tage det Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse, om det ikke kan lykkes at finde en Form, hvorved man kunde frigøre dette almindelig brugte Foderstof, som Landbruget sætter overordentlig megen Pris paa.

Frederiksen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet, er min Hovedgrund dertil denne, at Ministeriet over for en Lov, som Regering og Rigsdag i Fjor bleve enige om at vedtage, har gjort en Fortolkning gældende, som er ganske i Modstrid med den Forudsætning, hvorunder Loven blev givet. Jeg sigter herved til Loven om Fritagelse for Bygningsafgift i visse Tilfælde. Det vil være det høje Ting bekendt, at denne Lov blev stadfæstet den 31te Marts dette Aar, og Forudsætningen for Lovens Vedtagelse var, at den skulde gælde ikke alene for Landet, men ogsaa for de Handelspladser, som endnu ere tilbage, nemlig Frederiksværk og Marstal. Fra flere Sider af det Udvalg, som var nedsat til at behandle Sagen, erholdt jeg, før Loven kom til 2den Behandling, en Retretning om, at man var bleven enig med den daværende Finansminister om denne Sag, og under Sagens 2den Behandling udtalte Ordføreren, som er det ærede baade daværende og nuværende Medlem for Ringsted (Zahle), at ved „Landet“ forstaaes i denne Lov det, der ligger uden for Byerne, altsaa ikke alene det egentlige Land, men ogsaa Handelspladserne, af hvilke der er tilbage Frederiksværk og Marstal; det vil altsaa ses, at det er udtalt saa udtrykkelig fra Ordføreren Side, at der ingen Misforstaaelse kan finde Sted i den Henseende, og disse Udtalelser af Ordføreren blev kort efter stadfæstede som rigtige fra den daværende højtærede Finansministers Side, idet han udtalte, at han helt og fuldt ud kunde slutte sig til Forslaget, som det da forelaa fra Udvalgets Side; derfor kunde han fatte sig ganske kort, og han fremsatte derefter kun nogle ganske faa Bemærkninger uden at modsige, hvad Ordføreren havde udtalt. Efter at denne Forhandling havde fundet Sted baade i Udvalget og her i Tinget, tillod jeg mig her fra denne Plads at udtale en Tak til Udvalget og Ministeren, fordi Loven var bleven omformet saaledes, at den ogsaa